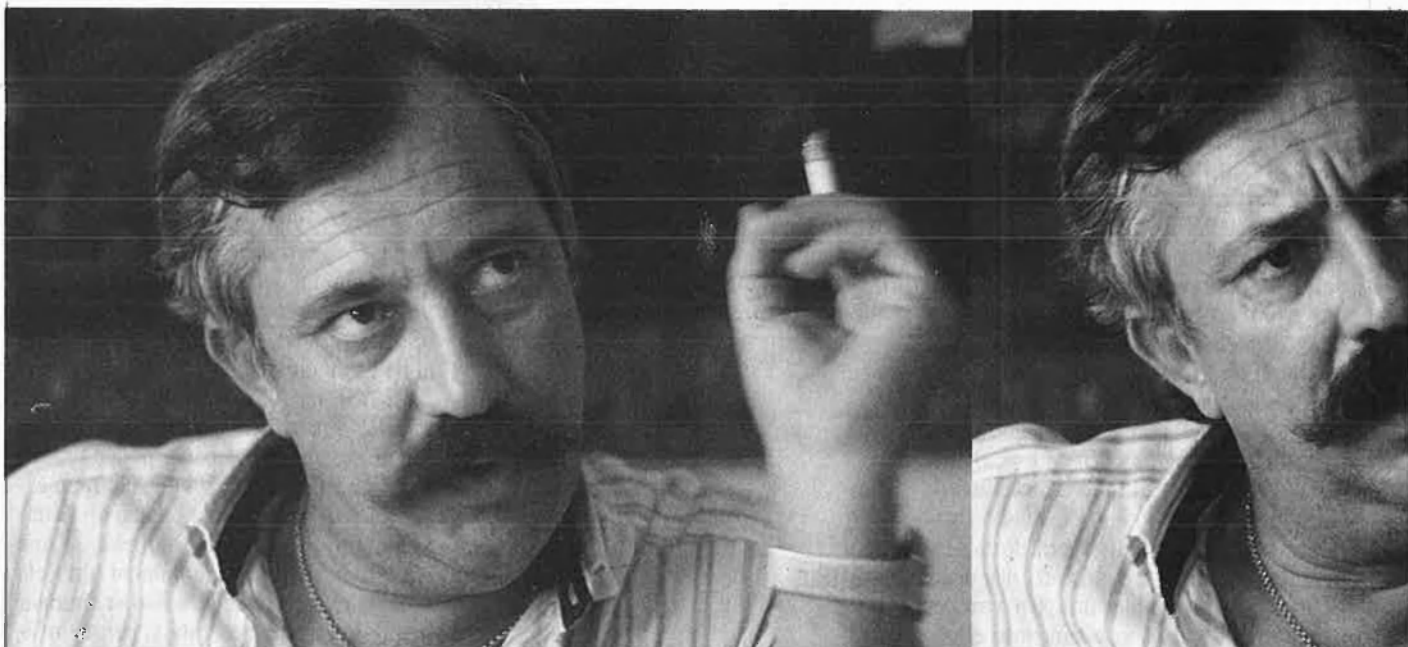

“Estic segur que guanyarem Palma”

Alfonso Salgado és el president de la Comissió de Cultura del Consell Insular de Mallorca i, segons alguns rumors, podria convertir-se en el futur conseller de Cultura d'un possible tercer govern conservador de Gabriel Canelles.

Alfonso Salgado.

JOAN CELIA

Alfonso Salgado, 43 anys, periodista, entrà a la política de la mà del Partit Liberal, coalitzat amb el PP. La coalició conservadora-liberal obtingué, per Mallorca, 13 escons en les eleccions autonòmiques de 1987. Precisament aquest últim lloc de la llista que obtingué representació estava ocupat per Alfonso Salgado que, així, es convertí en el responsable de la política cultural del Consell Insular de Mallorca, una institució –igual que les diputacions– d'administració local que es troba, en moltes ocasions, tapada per l'administració autònoma i per l'Ajuntament de Palma.

—*¿Cap a on es dirigeix l'actuació, en matèria cultural, del Consell Insular de Mallorca que es troba entre la comunitat i l'Ajuntament de Palma?*

—Hem de partir del fet que a la nostra comunitat pràcticament el 50% del ciutadans estan a la ciutat de Palma; això determina molt l'actuació. El Consell Insular de Mallorca (CIM) s'ha dedicat fonamentalment a la Part Forana (Mallorca excepte Palma), encara que no s'ha oblidat de Palma, que és on el CIM té totes les seves instal·lacions com el Teatre principal o el centre de la Misericòrdia (centre cultural, d'exposicions, biblioteca, coordinació de la xarxa de biblioteques). L'actuació a la Part Forana ha anat dirigida sobretot a la creació de la necessària infraestructura cultural, com és ara la xarxa de biblioteques –tots els nuclis de població en tenen– o les cases de cultura.

—*Amb l'existència d'aquestes tres grans institucions, ¿no es corre el perill que el*

ciudadà vegi una duplicitat d'activitats culturals?

—Sí, això és inevitable, sobretot tenint en compte que amb l'Ajuntament de Palma no s'hi pot parlar, és impossible... Basta que una cosa la faci el Consell perquè tenguí totes les dificultats per part de l'ajuntament. Com a exemple puc dir que l'ajuntament no ha parlat mai amb mi, com a responsable de cultura del CID. Estic convençut que si ells poden situar alguns actes en un moment en què no ens convengui a nosaltres, ho fan, n'estic convençudíssim. Hi ha (entre les dues institucions) una diferència de concepció tremenda: ells estan pel tema, per exemple, del denominat Festival de Teatre –que és una cosa absolutament minoritària– amb el qual tal vegada gastin més doblers que el que jo tinc de pressupost durant

tot l'any; o per les bauxes que es munten en el Parc de Mar que s'acaben sempre rompent botelles damunt el cap dels guàrdies... Naturalment això canviarà les pròximes eleccions, ja que l'Ajuntament de Palma el guanyarem nosaltres.

En canvi amb la Conselleria de Cultura la col·laboració és permanent, sobretot amb les coses, com els grans espectacles, que una institució sola no podria dur.

—*Molt s'ha parlat de la necessitat d'un pacte cultural entre les tres grans institucions, però fins ara no s'ha concretat en res, ¿per què?*

—Això del pacte cultural podria ser una bona iniciativa, si es clarificàs què és exactament. Jo no ho tinc gens clar. Hi va haver un moment en què un diari d'aquí m'acusà de ser qui frenava el pacte cultu-

ral, jo immediatament vaig dur a l'aprovació de la corporació les bases d'aquest pacte i tampoc s'ha fet, amb la qual cosa s'ha demostrat que jo no l'aturava.

¿Què és aquest pacte? Jo, en una de les primeres reunions, vaig anunciar les meves reticències i el meu escepticis-

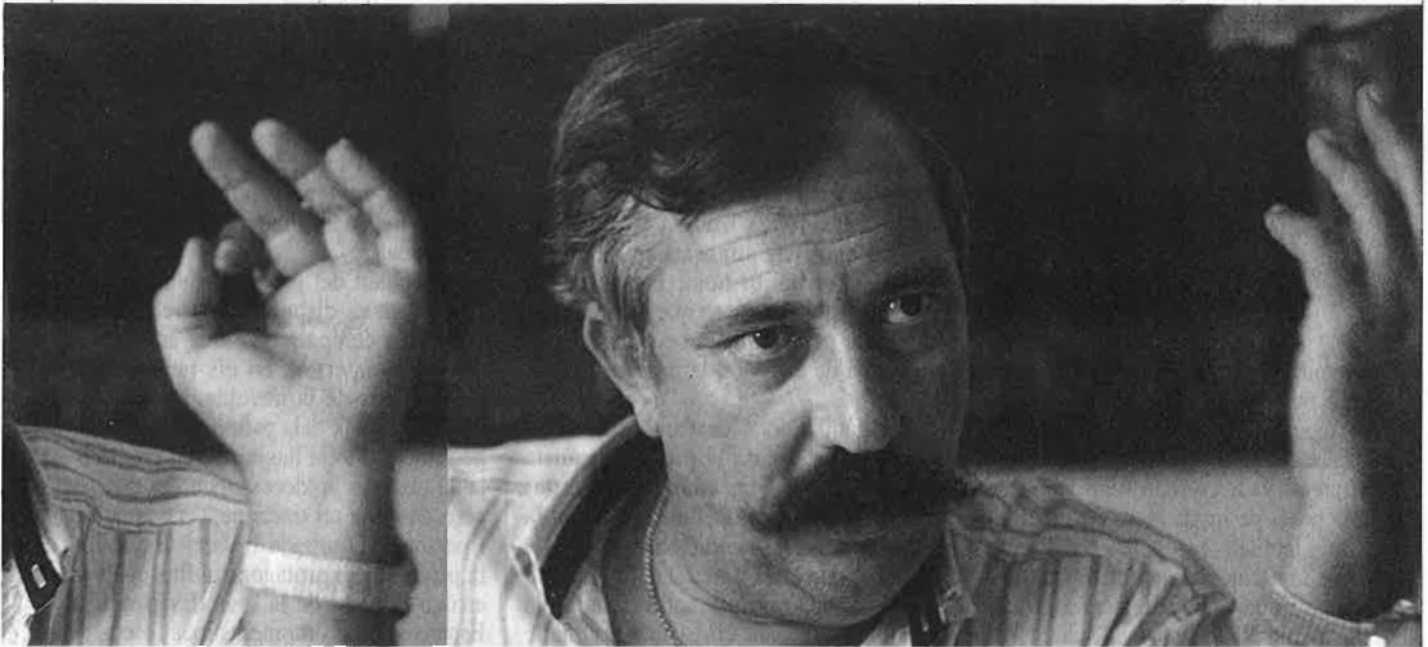
güística; un pacte on han participat gairebé totes les institucions polítiques de balears. ¿També és crític respecte a aquest pacte?

—Al contrari, d'aquest pacte en vaig ser el principal promotor. És a dir, això va ser una cosa que va nàixer a partir d'una de les meves habi-

els mitjans de comunicació públics en el tema de la normalització; ben seguit amb la política de publicacions en la nostra llengua... ¿que això és problemàtic? Clar, pels radicalismes que deiem abans. Per a uns feim massa i per altres massa poc, però crec que per a la majoria ho feim més

i que també es guanyarà, una altra vegada, a Eivissa i Mallorca. La pròxima legislatura serà definitiva per a aquestes Illes i serà quan realment se'ns podrà demanar responsabilitats perquè tot estarà en les nostres mans.

—*I, finalment, el seu futur polític: ¿passa per ser el*

“Anar-me'n de la política és decisió personal meua”.

JOAN CELIA

me perquè el que no podem evitar de cap manera és que nosaltres, tots, estam a un càrrec públic perquè un determinat partit ens hi ha posat, i existeix un servei cap a aquest partit; i, en segon lloc, tampoc es podrà evitar mai que quan arribi el quart any de legislatura sigui un any electoral, i totes les coses canvien.

El pacte cultural, ¿suposaria que si jo vull una cosa tu no la pots fer? ¿I qui t'impedirà fer-la? Ningú. A Catalunya el famós pacte cultural li costà el cap al conseller de Cultura, com li vaig recordar, en to de broma naturalment, a la consellera de Cultura... No ho sé, jo això del pacte cultural ho veig com a una cosa molt filosòfica, però des del punt de vista pràctic.

—*Ben aviat es complirà un any de la signatura del pacte per a la normalització lin-*

tuals converses amb l'Obra Cultural Balear (OCB).

A pesar que el tema de la normalització és delicat i conflictiu, la veritat és que en els tres anys que duc aquí no hi ha hagut massa problemes amb això, les coses s'han duit bastant suaument. Hi ha radicals, per un costat i l'altre, però en la nostra feina els que menys en compte tenim són els radicals.

Jo crec que aquest pacte pot funcionar. Encara estam molt al principi, no es pot fer tot tan de pressa com voldríem, però en fi, jo crec que funcionarà. Les institucions podem ajudar amb doblers i voluntat: per exemple, nosaltres vam fer el Reglament Intern de Normalització Lingüística. Que hem posat a disposició de tots els ajuntaments; hem col·laborat contínuament amb l'OCB i la Universitat; amb

o menys bé.

—*Estan ja en situació pre-electoral, ¿com avalua vostè les possibilitats del PP a les pròximes eleccions, a la comunitat, als Consells Insulars i a l'Ajuntament de Palma?*

—Jo estic convençut que el pròxim batle de Palma serà Joan Fageda, que s'ho ha guanyat; la inclinació de l'electorat va per aquí i és que, sobretot durant l'últim quadrienni, l'administració socialista a l'Ajuntament de Palma ha esta molt dolenta. Estic absolutament segur que guanyarem a Palma.

Jo crec que el pròxim Parlament tindrà majoria absoluta nostra (PP-UM) amb 30 o més diputats (d'un total de 59), que es guanyarà a Menorca on els socialistes estan molt deteriorats com es demostrà a les darreres generals;

pròxim conseller de Cultura?

—*¡No ho sé! Jo sempre dic que anar-me'n de la política és decisió personal meua, quedar-m'hi és meua i de qualcú altre. I suposant que quedi, ¿en quines condicions quedaré? No ho sé.*

En un govern hi ha un factor, a part de la militància i la qualificació personal, com és el factor de la confiança del president que forma govern. L'únic que sap, en aquests moments, si té confiança en mi per a formar part del seu govern és el senyor Gabriel Cañellas.

De tota manera, això és parlar per parlar, i perquè m'ho demanes. Sé que hi ha gent que ho dona per fet, i d'altra que donen per fet que "cauré de la llista". No ho sé, ho veurem...

Miquel Payeras